

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 13 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1981

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
93

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

317. Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεων των του Π. Δ/τος 922/1980 «περί του ωρολογίου και αναλυτικού προγράμματος της Β' τάξεως Ήμερησίου Λυκείου Γενικής Κατ/νσεως, των Β' και Γ' τάξεων του Ήσπερινου Λυκείου της αὐτῆς Κατ/νσεως και της Β' τάξεως του Προτύπου Ἑλληνικοῦ Κλασσικοῦ Λυκείου». 1
318. Περί ἀναπροσαρμογῆς τοῦ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 103 παράγρ. 1 τοῦ Τελωνειακοῦ Κώδικος ὁριζομένου ποσοῦ διαφυγόντων δατμῶν καὶ φόρων, διὰ τὴν μὴ ποινικὴν δίκωξιν ἐπὶ λαθρεμπορίας τῶν τελωνειακῶν παραβάσεων. 2
319. Περί μετατροπῆς τοῦ Ἑθνικοῦ Ἀγροτικοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ Ἀγίας Παρασκευῆς Κονίτσης Ἰωαννίνων εἰς Ἑθνικὸ Παιδικὸ Σταθμὸ καὶ μεταφοράς του στὸ Δῆμο Ἰωαννίνων. 3
320. Περί ιδρύσεως Ἑθνικῶν Παιδικῶν Σταθμῶν στὸ Δῆμο Περιστερίου — Ἀττικῆς στὴν Κοινότητα Ἑμμεσσού — Αἰτωλ/νίας καὶ στὴν Κοινότητα Δελδινακίου — Ἰωαννίνων. 4
321. Περί τοῦ Ὁργανισμοῦ τοῦ Παραρτήματος τοῦ Κλάδου Ἀσφαλίσσεως κατὰ τῆς Ἀσθενείας τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων Νομοῦ Τρικάλων. 5
322. Περί ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου Ἀρωγῆς Ὑπαλλήλων ἀρμοδιότητος Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ τακτικοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ταμείου Προνοίας Ἑργοληπτῶν Δημοσίων Ἔργων καὶ τοῦ Ταμείου Προνοίας Δικαστικῶν Ἐπιμελητῶν. 6
323. Περί λειτουργίας τοῦ Κλάδου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως τῶν Ἐκπαιδευτῶν τῶν Ἐπαγγελματικῶν Ὁργανώσεων τῶν Αὐτοκνητιστῶν. 7
324. Περί ἀναδιοργανώσεως τῆς Ὑποδιευθύνσεως Ἀσφαλείας Πρόστων Πρωτεύουσας καὶ ἀνακατανομῆς τῆς ὀργανικῆς δυνάμεως αὐτῆς. 8

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

- Περί ἀνακοινώσεως θέσεως ἐν ἰσχύι τῆς Συμφωνίας περὶ ἀποφυγῆς τῆς διπλῆς φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος ἐν διεθνῶν ἀεροπορικῶν μεταφορῶν Ἑλλάδος—Αὐστραλίας ὑπαγραφείσης ἐν Καμπέρρα τῇ 5.5.77. ... 9

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 317

Περί τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Π. Δ/τος 922/1980 «περί τοῦ ωρολογίου καὶ αναλυτικοῦ προγράμματος τῆς Β' τάξεως Ἡμερησίου Λυκείου Γενικής Κατ/νσεως, τῶν Β' καὶ Γ' τάξεων τοῦ Ἐσπερινοῦ Λυκείου τῆς αὐτῆς Κατ/νσεως καὶ τῆς Β' τάξεως τοῦ Προτύπου Ἑλληνικοῦ Κλασσικοῦ Λυκείου».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐχόντας ὑπόψη:

α) Τὴς διατάξεις τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἀρθροῦ 31 τοῦ Νόμου 309/1976 «περί ὀργανώσεως καὶ διοικήσεως τῆς Γενικῆς Ἐκπ/σεως».

β) Τὴς πράξεις 56 καὶ 65/1980 τοῦ Κέντρου Ἐκπ/κῶν Μελετῶν καὶ Ἐπιμορφώσεως (Κ.Ε.Μ.Ε.), στὶς ὁποίας διατυπώθηκε ἡ σχετικὴ γνώμη του σύμφωνα με τὴς παραγράφους 2 καὶ 3 τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ Νόμου 186/1975.

γ) Τὴ σχετικὴ γνωμοδότηση τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἡ ὁποία περιέχεται στὴν πράξη του 96/1981.

δ) Τὴς διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 4 τῆς Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως Η. 2771/1980 (ΦΕΚ 491, τ. Β', 21.5.80) «περί ἀναθέσεως ἀρμοδιοτήτων στοὺς Ὑφυπουργοὺς Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Ὁργανισμῶν», με πρόταση τοῦ Ὑφυπουργοῦ Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Ὁργανισμῶν, ἀποφασίζουσα:

Ἄρθρο 1.

1. Στὴν παράγραφο 3 τοῦ ἀρθροῦ 5 τοῦ Π.Δ. 922/1980 (ΦΕΚ 230, τ. Α', τῆς 6.10.80) καὶ στὸ τέλος τῆς ὕλης τοῦ κοινοῦ προγράμματος τοῦ μαθήματος τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Γλώσσας καὶ Γραμματείας τῆς Γ' τάξεως τοῦ Ἐσπερινοῦ Λυκείου Γενικῆς Κατ/νσεως, προτείνεται περίπτωσις III με τὸ ἐξῆς περιεχόμενο:

«III. Ἐξαιρετικὰ καὶ μόνο γιὰ τὸ σχολικὸ ἔτος 1980—81, ἀντὶ τοῦ Πρωτογύρα τοῦ Πλάτωνος, δὲ διδασκῶν ἀπὸ τὸ πρωτότυπο ὃ ὑπὲρ τοῦ ἀδυνάτου λόγου τοῦ Λυσία ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου ὡς τῇ 15 Μαρτίου καὶ τὰ Πλάτωνα τοῦ Θουκυδίδη ἀπὸ 16 Μαρτίου ὡς τὸ τέλος διδασκαλικοῦ ἔτους.

2. Στὴν παράγραφο 7 τοῦ ἀρθροῦ 5 τοῦ ἴδιου Π. Δ/τος καὶ στὴν ἀρχὴ τῆς ὕλης τοῦ κοινοῦ προγράμματος τοῦ μαθήματος τῆς Φυσικῆς τῆς Γ' τάξεως τοῦ Ἐσπερινοῦ Λυκείου Γενικῆς Κατ/νσεως, ἐξαιρετικὰ καὶ μόνο γιὰ τὸ σχολικὸ ἔτος 1980—81, προτείνεται τὸ ἀκόλουθο κεφάλαιο:

«Συνεχές ηλεκτρικό ρεύμα.

1. Ήλεκτρικό ρεύμα: Τό ήλεκτρικό κύκλωμα. Τό ήλεκτρικό ρεύμα ως ροή ηλεκτρονίων. Πηγές ηλεκτρικού ρεύματος. Ένταση του ηλεκτρικού ρεύματος. Νόμος του ΟΗΜ. Ήλεκτρική αντίσταση αγωγού. Μονάδες μετρήσεως της έντασης του ρεύματος. Μονάδες αντίστασης ρεύματος. Άμπερόμετρο και βολτόμετρο. Μελέτη της αντίστασης ενός αγωγού. Σύνδεση αντιστάσεων. Ρυθμιστικές αντιστάσεις. Ρυθμιστές τάσεως.

2. Ήνέργεια του ηλεκτρικού ρεύματος. Ήνέργεια και ισχύς του ηλεκτρικού ρεύματος. Νόμος του JOULE. Έφαρμογές.

3. Κλειστό κύκλωμα. Ή γεννήτρια στο κλειστό κύκλωμα. Ήλεκτρογερτική δύναμη και εσωτερική αντίσταση. Νόμος του ΟΗΜ στο κλειστό κύκλωμα.

Άρθρο 2.

Στήν παράγραφο 5 του άρθρου 7 του ίδιου Π. Δ/τος και στο τέλος της ύλης του μαθήματος των Λατινικών της Β' τάξεως του Προτύπου Έλληνικού Κλασσικού Λυκείου προστίθεται παράγραφος Γ' με το εξής περιεχόμενο:

«Γ'. Κατά τη διάρκεια του 3ου τριμήνου κάθε διδακτικού έτους, γίνεται επανάληψη της ύλης της προηγούμενης τάξεως, που συμπήνται με την ύλη Β' τάξεως του Ήμερηίου Λυκείου Γενικής Κατ/νσεως».

Στόν ίδιο τόν Ήγπουργό Έθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων αναθέτουμε τή δημοσίευση και εκτέλεση του παρόντος Προεδρικού Διατάγματος.

Άθηναι, 2 Άπριλίου 1981

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 318

Περί αναπροσαρμογής του υπό του άρθρ. 103 παρ. 1 του Τελωνειακού Κώδικος όριζόμενου ποσού διαφυγόντων ελασμάτων και φόρων, δια τήν μη ποινικήν δίωξιν επί λαθρεμπορίας των τελωνειακών παραβάσεων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπ' όψει:

1. Τήν διάταξιν του πρώτου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 103 του Ν. 1165/1918 «περί Τελωνειακού Κώδικος», ως τούτο αντικατεστάθη δια του άρθρου 6 του Α.Ν. 1514/1950, κυρωθέντος δια του Ν. 1591/1950.

2. Τήν άριθ. 12/7.1.1981 γνωμοδότησιν του Συμβουλίου της Έπικρατείας, προτάσει του επί των Οικονομικών Ήπουργού, αποφασίζομεν.

Άρθρον 1.

Τό, κατά τόν πρώτον εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 103 του Ν. 1165/1918 «περί Τελωνειακού Κώδικος», όπως ισχύει, προβλεπόμενον ποσόν, αύξηθέν δια του υπ' άριθ. 574/1978 Π. Δ/τος εις τεσσαράκοντα χιλιάδας (40.000), αναπροσαρμόζεται εις δραχμάς εξήκοντα χιλιάδας (60.000).

Άρθρον 2.

Ή ισχύς του παρόντος Διατάγματος άρχεται μετά δέκα (10) ήμέρας από της δημοσίευσής του δια της Έφημερίδας της Κυβερνήσεως.

Είς τόν επί των Οικονομικών Ήπουργόν, ανατίθεται τή δημοσίευσιν και εκτέλεσιν του παρόντος Διατάγματος.

Έν Άθηναις τή 2 Άπριλίου 1981

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ

(3)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 319

Περί μετατροπής του Έθνικού Άγροτικού Παιδικού Σταθμού Άγίας Παρασκευής Κόνιτσας Ήωαννίνων εις Έθνικό Παιδικό Σταθμό και μεταφορής του στον Δήμο Ήωαννίνων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α) του άρθρου 1 του Ν.Δ. 3045/1954 (ΦΕΚ 237 τ. Α') «περί ιδρύσεως Έθνικών Όρφανοτροφείων, Οικοτροφείων κλπ.».

β) του Ν.Δ. 928/71 (Φ.Ε.Κ. 144 τ. Α') «περί καταργήσεως, συγχωνύσεως, μετατροπής ή υπαγωγής Ήδρυμάτων άρμοδιότητος του Ήπουργείου Κοινωνικών Ήπηρεσιών εις έτερα Ήδρύματα του αυτού Ήπουργείου».

γ) του άρθρου 12 παρ. 2 του Ν. 400/76 «περί Ήπουργικού Συμβουλίου και Ήπουργείων» και του άρθρου 15 παρ. 2 του Π.Δ. 770/1976 «περί διαρθρώσεως του Ήπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως και Όργανισμού Ήπηρεσιών τινών αυτού».

2. Τήν 1345/1980 γνωμοδότησιν του Συμβουλίου της Έπικρατείας με πρόταση των Ήπουργών Προεδρίας Κυβερνήσεως, Οικονομικών και Κοινωνικών Ήπηρεσιών, αποφασίζομεν:

Άρθρον Μόνο

1. Ό Έθνικός Άγροτικός Παιδικός Σταθμός Άγίας Παρασκευής Κόνιτσας, Ν. Ήωαννίνων, που ιδρύθηκε ως Έθνικό Άγροτικό Νηπιοτροφείο Άγίας Παρασκευής Κόνιτσας, με τόν υπ' άριθμ. 928 Β.Δ. (Φ.Ε.Κ. 232/7.11.1966 τ. Α') και μετονομάστηκε σε Έθνικό Άγροτικό Παιδικό Σταθμό με τόν 324/73 Π.Δ. (Φ.Ε.Κ. 95 τ. Α') μετατρέπεται σε Έθνικό Παιδικό Σταθμό και μεταφέρεται από τήν Κοινότητα Άγίας Παρασκευής Κόνιτσας στον Δήμο Ήωαννίνων με τήν όνομασία «Ε'. Έθνικός Παιδικός Σταθμός Ήωαννίνων».

Ή δυναμικότητα του πιδό πάνω Ήδρύματος όρίζεται σε 70 νήπια.

Στόν Ήπουργό Κοινωνικών Ήπηρεσιών αναθέτουμε τήν δημοσίευση και εκτέλεση του παρόντος Διατάγματος.

Άθηναι, 2 Άπριλίου 1981

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
Μ. ΕΒΕΡΤ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΉΠΗΡΕΣΙΩΝ
ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΟΣΙΑΔΗΣ

(4)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 320

Περί ιδρύσεως 'Εθνικών Παιδικών Σταθμών στο Δήμο Περιστερίου 'Αττικής στην Κοινότητα 'Εμπεσσοῦ - Αιτωλίας και στην Κοινότητα Δελβινακίου 'Ιωαννίνων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:
 - α. Τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 3045/1954 (ΦΕΚ 237 τ. Α') «περί ιδρύσεως 'Εθνικῶν 'Ορφανοτροφείων, Οικοτροφείων κλπ.».
 - β. Τοῦ ἄρθρου 12 παρ. 2 τοῦ Ν. 400/1976 «περί 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ 'Υπουργείων» καὶ τοῦ ἄρθρου 15 παρ. 2 τοῦ Π.Δ. 770/1976 «περί διαρθρώσεως τοῦ 'Υπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ 'Οργανισμοῦ 'Υπηρεσιῶν τινῶν αὐτοῦ».
2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 1380/1980 γνωμοδότηση τοῦ Συμβουλίου τῆς 'Επικρατείας, με πρόταση τῶν 'Υπουργῶν Προεδρίας Κυβερνήσεως, Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν 'Υπηρεσιῶν, ἀποφασίζουμε:

Ἄρθρο Μόνο.

1. 'Ιδρύονται 3 'Εθνικοὶ Παιδικοὶ Σταθμοί, στὸν Δήμο Περιστερίου Νομοῦ 'Αττικῆς, στὴν Κοινότητα 'Εμπεσοῦ Νομοῦ Αἰτωλίας καὶ στὴν Κοινότητα Δελβινακίου Νομοῦ 'Ιωαννίνων με τὴν ὀνομασία:

- α) ΣΤ' 'Εθνικὸς Παιδικὸς Σταθμὸς Περιστερίου.
- β) 'Εθνικὸς Παιδικὸς Σταθμὸς 'Εμπεσοῦ.
- γ) 'Εθνικὸς Παιδικὸς Σταθμὸς Δελβινακίου.

2. Ἡ δυναμικότητα ἐκάστου τῶν πρὶν ἄνω 'Ιδρυμάτων ὀρίζεται σὲ 70 νήπια.

Στὸν 'Υπουργὸ Κοινωνικῶν 'Υπηρεσιῶν ἀναθέτουμε τὴ δημοσίευση καὶ ἐκτέλεση τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 2 Ἀπριλίου 1981

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΜΙΑΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΟΣΙΑΔΗΣ

(5)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 321

Περί τοῦ 'Οργανισμοῦ τοῦ Παραρτήματος τοῦ Κλάδου 'Ασφαλίσεως κατὰ τῆς 'Ασθενείας τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν 'Υπαλλήλων Νομοῦ Τρικάλων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις: τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν. 1096/80 (ΦΕΚ 281/11.12.80 τ. Α') «περὶ ρυθμίσεως θεμάτων ἱατρῶν τοῦ 'Ιδρυματος Κοινωνικῶν 'Ασφαλίσεων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων».
2. Τὴν κοινὴν ἀπόφασιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ 'Υπουργοῦ Οἰκονομικῶν ὑπ' ἀριθμ. Δ. 2652/66/20.5.80 «περὶ ἀναθέσεως ἀρμοδιότητων εἰς τοὺς 'Υφυπουργοὺς Οἰκονομικῶν».
3. Τὴν σύμφωνον γνώμην τῆς Διοικούσης 'Επιτροπῆς τοῦ Παραρτήματος τοῦ Κλάδου 'Ασφαλίσεως κατὰ 'Ασθενείας τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν 'Υπαλλήλων Νομοῦ Τρικάλων, διατυπωθεῖσαν κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 17/7.12.1979 συνεδρίασιν αὐτῆς.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 80/1981 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς 'Επικρατείας, προτάσει τῶν 'Υπουργῶν Προεδρίας Κυβερνήσεως, Κοινωνικῶν 'Υπηρεσιῶν καὶ 'Υφυπουργοῦ Οἰκονομικῶν, ἀποφασίζουμε:

Ἄρθρον 1.

Διάρθρωσις ὑπηρεσιῶν, Ἀρμοδιότητες.

Τὸ Παραρτήμα ΚΑΔΚΥ Νομοῦ Τρικάλων, ἀποτελεῖ Τμήμα τοῦ ὁποῦ ἡ ἀρμοδιότης ἀνάγεται εἰς τὰ κάτωθι θέματα:

α) Γενικῆς, ἐιδικῆς καὶ προληπτικῆς 'Ιατρικῆς 'Οδοντιατρικῆς, Νοσοκομειακῆς, Σανατοριακῆς καὶ Φαρμακευτικῆς Περιθάλψεως.

β) Παρακλινικῶν ἐξετάσεων καὶ μαιευτικῆς ἀντιλήψεως.

γ) Χορηγήσεως ἐπιδόματος κυοφορίας καὶ τοκετοῦ καὶ ἐπιδόματος ἀεροθεραπείας.

Ἄρθρον 2.

Διάρθρωσις θέσεων.

Αἱ θέσεις τοῦ πάσης φύσεως προσωπικοῦ διαρθροῦνται κατὰ Κλάδους, βαθμοὺς καὶ ἐιδικότητα ὡς κατωτέρω:

Μόνιμοι θέσεις.

Κλάδος ΜΕ1 Διοικητικὸς - Λογιστικὸς

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 5φ - 4φ.

Δύο (2) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 10φ - 6φ.

Ἄρθρον 3.

Προσόντα διορισμοῦ.

Διὰ τὸν διορισμὸν εἰς τὸν εἰσαγωγικὸν βαθμὸν τῶν θέσεων κλάδου ΜΕ1 Διοικητικοῦ - Λογιστικοῦ ὀρίζεται ἀπολυτήριο Λυκείου ἢ ἐξαταξίῳ Γυμνασίου ἢ ἄλλου ἱστίμου σχολείου.

Ἄρθρον 4.

Προϊστάμενοι ὑπηρεσιῶν - ἀναπλήρωσις.

Τοῦ τμήματος προΐσταται ὁ ἐπὶ βαθμοῖς 5φ - 4φ ὑπάλληλος τοῦ Κλάδου ΜΕ1 Διοικητικοῦ - Λογιστικοῦ.

Τοῦτον ἐλλείποντα ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπαληρηροῦ ὑπάλληλος τοῦ Παρ/τος κατὰ τὰς περὶ προβαδίσματος διατάξεις τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ Ν. 434/76.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν 'Υπηρεσιῶν 'Υπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Π. Διατάγματος.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 2 Ἀπριλίου 1981

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΚΩΝ. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΟΣΙΑΔΗΣ

(6)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 322

Περί ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου Ἀρωγῆς 'Υπαλλήλων ἀρμοδιότητος 'Υπουργείου Κοινωνικῶν 'Υπηρεσιῶν τοῦ τακτικοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ταμείου Προνοίας Ἐργοληπτῶν Δημοσίων Ἔργων καὶ τοῦ Ταμείου Προνοίας Δικαστικῶν Ἐπιμελητῶν.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τῆς παρ. 2, τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 95/73 «περὶ τροποποιήσεως τῆς κειμένης νομοθεσίας περὶ τῶν Τα-

μειών 'Αρωγής Δημοσίων 'Υπαλλήλων» (ΦΕΚ 169/Α/31.7.73).

2. Τήν υπ' αριθ. 1029/16.5.80 απόφαση του Πρωθυπουργού και του 'Υπουργού Κοινωνικών 'Υπηρεσιών (ΦΕΚ 491/21.5.80 τ. Β').

3. Τās διατάξεις του άρθρου 113, παρ. 2, έδ. α' του υπ' αριθ. 544/77 Π.Δ/τος (ΦΕΚ 178/77 τ. Α') «περί οργανισμού του 'Υπουργείου Κοινωνικών 'Υπηρεσιών», όπως έτροποποιήθηκαν υπό του άρθρου 2, παρ. 1, του Ν. 728/77 (ΦΕΚ 316/77 τ. Α').

4. Γνώμη του Δ.Σ. του Ταμείου 'Αρωγής 'Υπαλλήλων 'Αρμοδιότητος 'Υπουργείου Κοινωνικών 'Υπηρεσιών ληφθεΐσαν κατά τās υπ' αριθμ. 35/19.9.80 και 41/10.11.80 συνεδριάσεις αυτού.

5. Τήν γνωμοδότηση του Συμβουλίου Κοινωνικής 'Ασφαλείας τήν ληφθεΐσαν κατά τās υπ' αριθ. 80/3.12.80 και 81/10.12.80 συνεδριάσεις αυτού τής Κ' περιόδου.

6. Τήν υπ' αριθμ. 130/1981 γνωμοδότηση του Συμβουλίου τής 'Επικρατείας, προτάσει του επί των Κοινωνικών 'Υπηρεσιών 'Υφυπουργού, αποφασίζομεν :

''Άρθρον 1.

Είς τήν ασφάλισιν του Ταμείου 'Αρωγής 'Υπαλλήλων αρμοδιότητος 'Υπουργείου Κοινωνικών 'Υπηρεσιών υπάγονται υποχρεωτικώς οι τακτικοί υπάλληλοι του Ταμείου Προνοίας 'Εργοληπτών Δημοσίων 'Εργων και του Ταμείου Προνοίας Δικαστικών 'Επιμελητών.

''Άρθρον 2.

1. Οι, περί των τō προηγούμενον άρθρον, υπάλληλοι δύνανται τῇ αΐτήσει των, υποβαλλομένη εντός ανατρεπτικής προθεσμίας ενός έτους από τής δημοσιεύσεως του παρόντος, νά αναγνωρίσουν ως συντάξιμον τήν προϋπηρεσίαν των, κατά τήν διαδικασίαν και τās προϋποθέσεις του άρθρου 2 του Ν.Δ. 95/73 και του άρθρου 9 του αυτού Ν.Δ/τος, ως τουτο έτροποποιήθη διά του άρθρου 6 του Ν. 253/76 και συνεπληρώθη υπό του άρθρου 8 του Ν. 935/79.

2. Διά πάντα τά λοιπά εκ τής τοιαύτης υπαγωγής είς τήν ασφάλισιν θέματα εφαρμόζονται αι έκάστοτε ισχύουσαι διατάξεις του Ταμείου διά τούς λοιπούς ήσφαλισμένους αυτού.

''Άρθρον 3.

'Η ισχύς του παρόντος αρχεται από τής πρώτης του έπομένου τής δημοσιεύσεώς του διά τής 'Εφημερίδος τής Κυβερνήσεως μηνός.

Είς τόν επί των Κοινωνικών 'Υπηρεσιών 'Υφυπουργόν, ανατίθεμεν τήν δημοσιεύσιν και έκτέλεσιν του παρόντος Π.Δ/τος.

'Εν 'Αθήναις τῇ 2 'Απριλίου 1981

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ

(7)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 323

Περί λειτουργίας του Κλάδου 'Επικουρικής 'Ασφαλίσεως των 'Εκπροσώπων των 'Επαγγελματικών 'Οργανώσεων των Αύτοκινητιστών.

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

''Εχοντας υπόψη :

1. Τίς διατάξεις του άρθρου 9 του Ν. 984/1979 «περί τροποποιήσεως τής περί Τ.Σ.Α. νομοθεσίας υπαγωγής των μισθωτών οδηγών αύτοκινήτων είς τήν ασφάλισιν του ΙΚΑ και άλλων τινών διατάξεων» (ΦΕΚ 244/27.10.79 τ. Α').

2. Τίς διατάξεις των άρθρων 17 παρ. 2 έδάφ. β' περίπτ. αα' και 113 παρ. 2 έδάφ. α' του υπ' αριθ. 544/77 Π. Δ/τος (ΦΕΚ 178/77 τ. Α') «περί 'Οργανισμού του 'Υπουργείου Κοινωνικών 'Υπηρεσιών, όπως τροποποιήθηκαν από τō άρθρο 2 παρ. 1 του Ν. 728/77 (ΦΕΚ 316/77 τ. Α').

3. Τήν υπ' αριθ. 1029/16.5.80 (ΦΕΚ 491/80 τ. Β') απόφαση του Πρωθυπουργού και του 'Υπουργού Κοινωνικών 'Υπηρεσιών.

4. Γνώμη του Δ.Σ. του Ταμείου Συντάξεων Αύτοκινητιστών που έλήφθη με τίς 1608/9.11.1979 και 740/26.8.1980 αποφάσεις αυτού.

5. Τήν από 28.4.1980 'Αναλογιστική μελέτη τής Δ/σεως του 'Υπουργείου.

6. Γνωμοδότηση του Συμβουλίου Κοινωνικής 'Ασφαλείας που έλήφθη κατά τήν 73/8.10.80 συνεδρίαση αυτού τής Κ' περιόδου.

7. Τήν υπ' αριθ. 1366/80 γνωμοδότηση του Συμβουλίου τής 'Επικρατείας προτάσει του επί των Κοινωνικών 'Υπηρεσιών 'Υφυπουργού, αποφασίζομεν :

'Εγκρίνεται ο Κανονισμός Λειτουργίας του Κλάδου 'Επικουρικής 'Ασφαλίσεως των 'Εκπροσώπων των 'Επαγγελματικών 'Οργανώσεων των Αύτοκινητιστών έχων ως έξης :

''Άρθρο 1.

Εισαγωγική Διάταξη.

'Ο συσταθείς, με τίς διατάξεις του άρθρου 9 του Ν. 984/79 στο Ταμείο Συντάξεων Αύτοκινητιστών, Κλάδος 'Επικουρικής 'Ασφαλίσεως των 'Εκπροσώπων των 'Εργοδοτικών 'Επαγγελματικών 'Οργανώσεων των Αύτοκινητιστών, ο όποιος εν τοίς έπομένοις αποκαλείται «Κλάδος», διέπεται από τίς διατάξεις του παρόντος Κανονισμού.

''Άρθρο 2.

Στοιχεΐα που θεμελιώνουν τō δικαίωμα υπαγωγής στην ασφάλισιν.

1. Οι ήσφαλισμένοι μετά τήν έκλογή τους ως εκπροσώπων των οικείων οργανώσεων υποχρεούνται νά υποβάλλουν στο Ταμείο.

α) 'Αντίγραφο του πρακτικού τής Γενικής Συνελεύσεως τής ιδρύσεως τής 'Οργανώσεως.

β) 'Αντίγραφο τής αποφάσεως του Πρωτοδικείου περί αναγνωρίσεως τής 'Οργανώσεως.

γ) 'Αντίγραφο του Καταστατικού τής 'Οργανώσεως που ισχύει κατά τō χρόνο τής εκπροσώπησης, κυρωμένο από τή Γενική Συνομοσπονδία 'Επαγγελματιών Αύτοκινητιστών 'Ελλάδος (Γ.Σ.Ε.Α.Ε.).

δ) 'Αντίγραφο πρακτικών τής Γενικής Συνελεύσεως και του Διοικητικού Συμβουλίου τής 'Οργανώσεως, κυρωμένα από τή Γενική Συνομοσπονδία 'Επαγγελματιών Αύτοκινητιστών 'Ελλάδος, από τά όποια αποδεικνύεται ή έκλογή, ή εκπροσώπηση και ή έναρξη τής εκπροσώπησης.

Προκειμένου περί εκπροσώπων τής Γενικής Συνομοσπονδίας 'Επαγγελματιών Αύτοκινητιστών 'Ελλάδος τά υπό στοιχεΐα γ' και δ' δικαιολογητικά, κορώνονται από τόν Πρόεδρο αυτής.

2. Κάθε όργάνωση τής όποιας οι εκπρόσωποι υπάγονται στις διατάξεις του παρόντος υποχρεούται όπως, μετά τήν έκλογή των εκπροσώπων, υποβάλλει στον Κλάδο σχετική δήλωση, εντός τριμήνου, από τής έκλογής του εκπροσώπου.

Τō Τ.Σ.Α. μετά τή λήψη τής ανωτέρω δήλωσης αποστέλλει στην οικεία όργάνωση, προς συμπλήρωση υπ' αυτής, δελτίο απογραφής τής ιδίας όργανώσεως και των ασφαλιζομένων στον Κλάδο, παρά τής όποιας επιστρέφονται δεόντως συμπληρωμένα.

Τά στοιχεΐα τά όποια πρέπει νά περιέχει τō δελτίο, καθορίζονται με απόφαση του Δ.Σ. του Τ.Σ.Α.

"Αρθρο 3.

Καταβολή και είσπραξη εισφορών -
Διάθεση κεφαλαίων.

Οι ήσφαλισμένοι υποχρεούνται στην καταβολή ολοκλήρου της εισφοράς τους εντός του μηνός του επομένου εκείνου στον οποίο ανάγεται αυτή.

"Αρθρο 4.

Χρόνος ασφαλίσεως.

Ός χρόνος ασφαλίσεως λογίζεται :

- α) Ό από της υπαγωγής στην ασφάλιση του Κλάδου και έφεξής χρόνος ασφαλίσεως, και
- β) Ό χρόνος ό διανυθείς υπό την ιδιότητα του εκπροσώπου των επαγγελματιών οργανώσεων των αυτοκινητιστών πρό της συστάσεως του κλάδου ό αναγνωριζόμενος κατά τις διατάξεις του άρθρου 5 του παρόντος.

"Αρθρο 5.

Αναγνώριση και εξαγορά χρόνου ασφαλίσεως.

1. Ό χρόνος ό διανυθείς υπό την ιδιότητα του εκπροσώπου των επαγγελματιών Οργανώσεων των Αυτοκινητιστών κατά την τελευταία προ της συστάσεως του Κλάδου 20ετία, αναγνωρίζεται ύστερα από αίτηση του ήσφαλισμένου, ή όποια πρέπει νά υποβληθεί εντός τριών (3) μηνών από της ισχύος του παρόντος και κατόπιν καταβολής ύπ' αυτό του των τρεχουσών εισφορών από 1.11.1979.

2. Για την άνωτέρω αναγνώριση καταβάλλεται από τον ήσφαλισμένο, για κάθε μήνα αναγνώρισεως, ή κατά τό χρόνο υποβολής της αίτησεως ισχύουσα μηνιαία εισφορά του ήσφαλισμένου.

3. Η εξόφληση του ποσού εξαγοράς του αναγνωριζόμενου χρόνου ένεργείται, είτε έφάπαξ, είτε σε ισόποσες τοκοχρεωλυτικές μηνιαίες δόσεις, ό αριθμός των όποιων, όριζόμενος από τό Δ.Σ. του Τ.Σ.Α., δέν μπορεί νά υπερβεί τις εβδομήντα δύο (72).

Σάν επιτόκιο για τόν υπολογισμό των τοκοχρεωλυτικών δόσεων λαμβάνεται υπόψη τό ισχύον επιτόκιο, κατά την υποβολή της αίτησεως, για τις καταθέσεις των Ν.Π.Δ.Δ. στην Τράπεζα της Ελλάδος.

Σε περίπτωση καθυστέρησης καταβολής δόσεως τινος πέραν του μηνός εκείνου στον οποίο ανάγεται αυτή, επιβαρύνεται με πρόσθετα τέλη εξ 1 % για κάθε δεκαήμερο καθυστέρησης.

4. Σε περίπτωση θεμελιώσεως δικαιώματος συντάξεως πρό της πλήρους εξοφλήσεως του ποσού εξαγοράς του αναγνωριζόμενου χρόνου, ή σύνταξη αρχίζει νά καταβάλλεται από την πρώτη του μηνός του επομένου εκείνου της ολοσχερούς εξοφλήσεως του ποσού της όφειλης.

5. Για τη θεμελίωση του δικαιώματος συντάξεως λογίζεται σάν χρόνος ασφαλίσεως και ό κατά τα άνωτέρω αναγνωρισθείς και εξαγορασθείς τοιοῦτος.

"Αρθρο 6.

Σύνταξη λόγω γήρατος.

1. Οί ήσφαλισμένοι στον Κλάδο δικαιούνται συντάξεως, λόγω γήρατος έφόσον συμπληρώσουν :

- α) Τό 60ο έτος της ηλικίας τους και 15ετή τουλάχιστον χρόνο ασφαλίσεως, ή
- β) Τό 55ο έτος της ηλικίας τους και 20ετή τουλάχιστον χρόνο ασφαλίσεως.

2. Κατά την πρώτη εφαρμογή του παρόντος, οι συντάξεις χορηγούνται τμηματικά, άρχομένης της χορηγήσεως από 1.1.1983 του 1/3 αυτών, από 1.1.84 των 2/3 αυτών και από 1.1.85 του συνόλου του ποσού τό όποιο δικαιούται κάθε ήσφαλισμένος.

"Αρθρο 7.

Σύνταξη λόγω άναπηρίας.

1. Οί ήσφαλισμένοι στον Κλάδο δικαιούνται συντάξεως λόγω άναπηρίας :

α) Έάν καταστούν άνάπηροι κατά την έννοια της επομένης παραγράφου και έχουν συμπληρώσει 10ετή, τουλάχιστον, χρόνο ασφαλίσεως.

β) Άνεξαρτήτως χρόνου ασφαλίσεως, έφόσον καταστούν άνίκανοι για την άσκηση των καθηκόντων του εκπροσώπου συνεπεία βιαιού συμβάντος, έπειθόντος κατά την εκτέλεση των ως άνω καθηκόντων ή της εργασίας ή εξ άφορμής αυτών ή λόγω επαγγελματικής άσθενείας.

Έάν καταστούν άνίκανοι για την άσκηση των ως άνω καθηκόντων των λόγω βιαιού συμβάντος, τό όποιο όμως δέν έπήλθε κατά την εκτέλεση τούτων ή εξ άφορμής της εργασίας των, δικαιούνται συντάξεως, εάν έχουν συμπληρώσει 5ετή χρόνο ασφαλίσεως.

2. Ό ήσφαλισμένος θεωρείτ οί άνάπηρος, για την εφαρμογή των διατάξεων της προηγούμενης παραγράφου, έφόσον καθίσταται άνίκανος για την άσκηση των καθηκόντων του εκπροσώπου, συνεπεία πνευματικής ή σωματικής πλήξης, διαρκείας όχι μικρότερης του εξαμήνου, κατά πρόβλεψη του άρμοδίου για τη διαπίστωση της άναπηρίας όργάνου, κατά ποσοστό, τουλάχιστον, 50 % συνεπεία της όπυίας έκλυσε νά άσκει τά καθήκοντα του εκπροσώπου.

"Αρθρο 8.

Σύνταξη λόγω θανάτου.

1. Σε περίπτωση θανάτου συνταξιούχου λόγω άναπηρίας ή γήρατος ή ήσφαλισμένου συμπληρώσαντος χρόνο ασφαλίσεως 10 τουλάχιστον έτών, ή ανεξαρτήτως χρόνου ασφαλίσεως αν ό θάνατος όφείλεται σε εργατικό άτύχημα ή επαγγελματική άσθένεια, δικαιούνται συντάξεως :

α) Η χήρα

β) Ό άπορος και άνάπηρος χήρος του όποίου ή συντήρηση έβάρυνε κυρίως τη θανούσα.

γ) Τά άγαμα νόμιμα, νομιμοποιηθέντα, αναγνωρισθέντα και υιοθετηθέντα τέκνα έφόσον ή υίοθεσία έλαβε χώρα ένα τουλάχιστον έτος πρό του θανάτου ή της χορηγήσεως της συντάξεως στο θετό πατέρα και επί θανάτου ήσφαλισμένης ή συνταξιούχου και τά φυσικά αυτής τέκνα.

δ) Οί κατά τό χρόνο του θανάτου ήσφαλισμένου ή συνταξιούχου όρφανοί πατρός και μητρός έργονοι και προγονοί, έφόσον αυτοί συνετηρούντο κυρίως υπό του θανόντος (της θανούσης).

ε) Οί γονείς, εάν είναι άποροι και συνετηρούντο κυρίως υπό του θανόντος, ό δε πατήρ είναι άνίκανος προς πάσα βιοποριστική εργασία. Οί θετοί γονείς δικαιούνται συντάξεως έφόσον ή υίοθεσία έλαβε χώρα, τρία τουλάχιστον έτη πρό του θανάτου του υιοθετηθέντος τέκνου.

2. Η χήρα ή ό χήρος δέν δικαιούνται συντάξεως :

Α) Έάν ό θάνατος του συζύγου (της συζύγου) έπήλθε πρό της παρόδου εξ μηνών από της τελέσεως του γάμου, εκτός :

α) Έάν ό θάνατος όφείλεται σε άτύχημα εργατικό ή μη

β) Έάν, υφισταμένου του γάμου, έγεννήθη ή διά του γάμου ένομιμοποιήθη τέκνον.

γ) Έάν ή χήρα κατά τό χρόνο του θανάτου τελεί σε κατάσταση έγκυμοσύνης, και

Β) Έάν ό θανών ή ή θανούσα έλάμβανε κατά την τέλεση του γάμου σύνταξη άναπηρίας ή γήρατος ή επίδομα άναπροσάρμογής, ό δε θάνατος έπήλθε πρό της παρόδου 24 μηνών από της τελέσεως του γάμου, εκτός εάν και στην περίπτωση αυτή συντρέχει κάποιος από τους άνωτέρω υπό στοιχεία α', β' και γ' άναφερόμενους λόγους.

"Αρθρο 9.

Ποσό συντάξεως.

1. Τό ύψος της άπονεμομένης από τον Κλάδο συντάξεως λόγω άναπηρίας ή γήρατος, όρίζεται σε ποσοστό 0,8 % για κάθε έτος ασφαλίσεως επί των συνταξίμων άποδοχών.

Σάν άποδοχές, για τόν υπολογισμό της συντάξεως, λαμβάνονται οί άντιστοιχούσες στην κλάση ή κατηγορία (εκ των

ἀναφερομένων στην παρ. 3 του άρθρου 9 του νόμου 984/79) στην οποία άνηκε εκάστοτε ο ασφαλισμένος, αναλόγως των ετών ασφαλίσεώς του και όπως οι αποδοχές αυτές έχουν διαμορφωθεί κατά το χρόνο επελεύσεως του ασφαλιστικού κινδύνου.

2. Σε περίπτωση συνταξιοδότησεως λόγω αναπηρίας εξ εργατικού ατυχήματος δεν μπορεί να είναι κατώτερη σ' αυτήν που αναλογεί σε συντάξιμη υπηρεσία 10 ετών.

*Άρθρο 10.

Ποσό συντάξεως μελών οικογενείας.

1. Το ποσό της συντάξεως την οποία δικαιούται η χήρα (χήρος) ισούται προς το 65% του ποσού της συντάξεως του θανόντος (θανούσης).

2. Το ποσό της συντάξεως την οποία δικαιούται κάθε τέκνο, ισούται προς το 20% του ποσού της συντάξεως του θανόντος (θανούσης).

Προκειμένου όμως περί τέκνου ὀρφανού εξ ἀμφοτέρων τῶν γονέων ή κατὰ τὸ προηγούμενο ἐδάφιο σύνταξη τριπλασιάζεται.

Τὸ σύνολο πάντως τῶν συντάξεων τῆς χήρας (χήρου) καὶ τῶν τέκνων, δὲν μπορεί νὰ υπερβαίνει τὸ ποσὸ τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης) καὶ μὴ ὑπαρχούσης χήρας (χήρου) δικαιουμένης συντάξεως, τὰ 80% τοῦ ἐν λόγω ποσού.

Ἐὰν τὸ σύνολο τῶν συντάξεων υπερβαίνει τὰ ὅρια τοῦ προηγούμενου ἐδαφίου ἡ σύνταξη κάθε δικαιουμένου μειώνεται ἀνάλογα.

3. Οἱ ἐγγονοί, προγονοὶ καὶ γονεῖς δικαιῶνται συντάξεως ἐὰν δὲν ὑπάρχουν χήρα (χήρος) ἢ τέκνα δικαιούμενα συντάξεως ἢ ἐπὶ ὑπαρχόντων τοιούτων, ἐφόσον διὰ τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν εἰς σύνταξη δικαιωμάτων αὐτῶν δὲν ἐξαντλεῖται τὸ ποσὸ τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης).

4. Τὸ ποσὸ τῆς συντάξεως κάθε ἐγγονοῦ, προγονοῦ, τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μη χήρας μητρὸς, ισούται πρὸς τὰ 20% τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης) τῆς δὲ χήρας μητρὸς πρὸς τὰ 40% τῆς αὐτῆς συντάξεως.

Πάντως τὸ σύνολο τῶν συντάξεων τῶν ἐγγονῶν, προγονῶν καὶ γονέων δὲν μπορεί νὰ υπερβεῖ, ἐν ἐλλείψει χήρας (χήρου) ἢ τέκνων, τὸ 80% τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης) ἢ ὑπαρχόντων τούτων, τὸ ποσὸν τὸ ἐναπομένον ἀπὸ τὴν ἐν λόγω σύνταξη, μετὰ τὴν ἱκανοποίηση τοῦ εἰς σύνταξη δικαιώματος τῆς χήρας (χήρου) ἢ τῶν τέκνων.

Οἱ διατάξεις τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς παρ. 2 τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐν προκειμένῳ.

5. Σὲ περίπτωσιν μειώσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δικαιουμένων συντάξεως λόγω τῆς ἐξ οἰασδήποτε αἰτίας λήξεως τοῦ ἐπὶ τούτου δικαιώματος, τὸ ποσὸ τῆς συντάξεως κάθε δικαιούχου ἀναπροσαρμόζεται ἀνάλογα.

*Άρθρο 11.

Διαδικασία ἀπονομῆς τῆς συντάξεως.

1. Γιὰ τὴν ἄσκηση τοῦ δικαιώματος συνταξιοδότησεως λόγω γήρατος, ἀναπηρίας καὶ θανάτου, ἀπαιτεῖται ἡ ὑποβολὴ αἰτήσεως.

2. Οἱ ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προβλεπόμενες παροχές, ἀπονέμονται ὑπὸ τοῦ ὀργάνου τὸ ὁποῖο καθίσταται ἐκάστοτε ἀρμόδιο, γιὰ τὴν ἀπονομὴ τῶν παροχῶν στοὺς ασφαλισμένους τοῦ Τ.Σ.Α.

3. Μὲ ἀποφάσεις τοῦ Δ.Σ. τοῦ Τ.Σ.Α. καθορίζονται τὰ ἀπαιτούμενα γιὰ τὴ συνταξιοδότηση δικαιολογητικά.

*Άρθρο 12.

Υγειονομικὲς Ἐπιτροπές.

1. Ἀρμόδια γιὰ τὴ διαπίστωση τῆς κατὰ τὸ ἄρθρο 7 παρ. 2 ἀναπηρίας εἶναι ἡ Πρωτοβάθμια Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ οἰκείου Ὑποκ/τος Ι.Κ.Α. τοῦ τόπου κατοικίας τοῦ ασφαλισμένου, σὴν ὁποία παραπέμπεται ὁ ασφαλισμένος με ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου.

2. Κατὰ τῆς γνωματεύσεως τῆς Πρωτομίου Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ὑπὸ τοῦ ασφαλισμένου καὶ τοῦ Ταμείου ἐνώπιον τῆς οἰκείας Β/θμίου Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ι.Κ.Α., ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας τριάκοντα (30) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς γνωματεύσεως. Ἡ ἀσκουμένη ἀπὸ τὸν ασφαλισμένο προσφυγὴ κατατίθεται στὸ Ταμεῖο.

3. Τὸ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου μπορεί νὰ ζητήσῃ, ὅποτεδῆποτε, νέα ἱατρικὴ εξέταση τοῦ λόγω ἀναπηρίας συνταξιούχου ἐκτὸς ἀν αὐτός.

α) Συμπληρώσει τὸ 55ο ἔτος τῆς ἡλικίας τοῦ ὁ ἄνδρας καὶ τὸ 50ο ἔτος ἡ γυναίκα, ἐφόσον συνταξιοδοτεῖται ἐπὶ ἐπτά ἔτη συνεχῶς καὶ ἔχει ὑποβληθεῖ σὲ τρεῖς τοὐλάχιστον ἐξετάσεις παρ' ὕγειονομικῆς ἐπιτροπῆς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συνταξιοδότησεώς του αὐτῆς.

β) Συμπλήρωσε τὸ 60ον ἔτος τῆς ἡλικίας τοῦ ὁ ἄνδρας καὶ τὸ 55ο ἔτος ἡ γυναίκα, ἐφόσον συνταξιοδοτεῖται ἐπὶ πέντε ἔτη συνεχῶς καὶ ἔχει ὑποβληθεῖ σὲ δύο τοὐλάχιστον, ἐξετάσεις παρ' ὕγειονομικῆς ἐπιτροπῆς κατὰ τὴ διάρκειαν τῆς συνταξιοδότησεώς του αὐτῆς.

γ) Ἀνεξαρτήτως ὁρίου ἡλικίας, ἐὰν συνταξιοδοτεῖται συνεχῶς ἐπὶ 12 ἔτη.

δ) Ἀνεξαρτήτως ὁρίου ἡλικίας, ἐὰν συνταξιοδοτεῖται ἐπὶ 20 ἔτη συνεχῶς ἢ διακεκομένως, πάντως ἀπὸ τριετίας συνεχῶς.

Στὸ χρόνο συνεχῶς συνταξιοδότησεως συνυπολογίζεται καὶ ὁ χρόνος ἐπιδότησεως λόγω ἀναπροσαρμογῆς, προκειμένου, δὲ περὶ τῶν συνταξιούχων τῶν ὑπὸ στοιχεῖα γ' καὶ δ' κατηγοριῶν, καὶ ὁ χρόνος ἐπιδότησεως λόγω φυματώσεως.

4. Οἱ δαπάνες ἐξετάσεως τῶν ασφαλισμένων καὶ συνταξιούχων τοῦ Ταμείου παρὰ τῶν Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν τοῦ Ι.Κ.Α., βρῶνται τὸν Κλάδο ὁ ὁποῖος ἀποδίδει αὐτὰς στὸ Ι.Κ.Α., βάσει τῶν ὑποβαλλομένων ὑπὸ τούτου χρεωστικῶν καταστάσεων.

*Άρθρο 13.

Ἀποδείξις ἡλικίας, συνθέσεως οἰκογενείας γάμου καὶ θανάτου.

1.α) Ἡ ἡλικία τῶν ἡσφαλισμένων καὶ τῶν μελῶν οἰκογενείας των ἀποδεικνύεται, ἀποκλειστικὰ μὲ ληξιαρχικὴ Πράξις γεννήσεως ποὺ συνετάγη ἡ διορθώθηκε ἐντὸς 90 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς γεννήσεώς τους.

β) Ἐὰν δὲν ὑπάρχει ἡ ἀνωτέρω ληξιαρχικὴ πράξις γεννήσεως, ἡ ἡλικία ἀποδεικνύεται, ἀποκλειστικὰ διὰ τῆς ἐγγραφῆς στὰ Μητρώα ἀρρένων καὶ ἐν ἐλλείψει τοιαύτης, διὰ τῆς ἐγγραφῆς στὰ ἐν ἰσχύι δημοτολόγια.

Στὴν περίπτωσιν αὐτὴ σὰν ἡμερομηνία γεννήσεως λογίζεται ἡ 30ῃ Ἰουνίου τοῦ ἔτους γεννήσεως.

Ἐπὶ δύο ἡ περισσοτέρων ἐγγραφῶν στὰ αὐτὰ ἡ διάφορα ἐν ἰσχύι δημοτολόγια καὶ ὑπὸ διάφορο ἔτος γεννήσεως, λαμβάνεται ὑπόψη ἡ ἐγγραφὴ ἀπὸ τὴν ὁποία προκύπτει ἡ μεγαλύτερη ἡλικία.

Σὲ περίπτωσιν διορθώσεως τοῦ ἔτους γεννήσεως τοῦ ἀναγραφόμενου στὰ δημοτολόγια, ἡ ὁποία ἔγινε μὲ ὅποιονδῆποτε τρόπο, λαμβάνεται ὑπόψη τὸ πρὸ τῆς διορθώσεως ἀναγραφόμενο ἔτος γεννήσεως.

γ) Σὲ περίπτωσιν ποὺ δὲν ὑπάρχει ληξιαρχικὴ πράξις γεννήσεως ἡ ἐγγραφὴ στὰ Μητρώα ἀρρένων ἢ τὰ ἰσχύοντα δημοτολόγια, ὡς ἀνωτέρω, ἡ ἡλικία βεβαιώνεται μὲ ἀπόφαση τῆς Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς καθορισμοῦ ἡλικίας τοῦ ΙΚΑ κατόπιν αἰτήσεως τοῦ Κλάδου ἢ τοῦ ασφαλισμένου.

Μὲ ὅμοιες ἀποφάσεις καθορίζεται καὶ τὸ ἔτος γεννήσεως τῶν ασφαλισμένων ἢ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας των, μὲ αἴτηση τοῦ Κλάδου, ἐὰν προκύπτουν βάσιμες ἀμφιβολίες γιὰ τὴν ὁρθότητα τῆς ἐγγραφῆς τοῦ ἔτους γεννήσεως τούτων στὰ δημοτολόγια.

δ) Ἡ ἡλικία προσώπων ποὺ γεννήθηκαν σὴν ἄλλοδαπῇ, ἐὰν δὲν ὑπάρχουν τὰ ἀναφερόμενα στὰ ἐδάφια α' καὶ β' τῆς παρούσης παραγράφου ἀποδεικτικά, ἀποδεικνύεται μὲ κάθε ἄλλο στοιχεῖο ποὺ μπορεί νὰ ἀποδείξει αὐτὴ κατὰ τὴ νομοθεσίαν τοῦ κράτους στὸ ὁποῖο ἔλαβε χώρα ἡ γέννηση θεωρουμένου ἀπὸ τὴν οἰκείαν Ἑλληνικὴ Προξενικὴ Ἀρχή.

Ἐάν δὲν προσκομίζονται τέτοια στοιχεῖα ἢ ἀπὸ τὰ προσκομισθέντα προκύπτουν ἀμφιβολίες γιὰ τὴν ὀρθότητα τῆς ἐγγραφῆς τοῦ ἔτους γεννήσεως ἢ ἡλικία καθορίζεται σύμφωνα με τὴν διαδικασία τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου γ'.

ε) Κάθε ἀμφισβήτηση ὡς πρὸς τὸ ἐγκυρο ἢ τὴν ἀκρίβεια τῶν ἀποδεικτικῶν στοιχείων ἡλικίας ποὺ προκύπτει ἀπὸ ἐγγραφα στοιχεῖα ποὺ ἔχουν συνταχθεῖ σὲ ἀνύπτοτο χρόνο, ἐπιλύεται μετὰ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου, οἰκοθεν ἢ ὕστερα ἀπὸ αἵτηση τοῦ ἐνδιαφερομένου.

2. Ὁ γάμος τοῦ ἀσφαλισμένου ἀποδεικνύεται μετὰ ληξιαρχικῆς πράξης, ἐλλείψει δὲ αὐτῆς, μετὰ πιστοποιητικὸ τῆς ἀρμοδίας Μητροπόλεως ἢ τοῦ ἀρμοδίου Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου.

Γιὰ τίς περιπτώσεις γάμων ποὺ τελέσθηκαν στὴν ἀλλοδαπή ἢ τοιοῦτων μεταξὺ ἐτεροδόξων, ὁ γάμος ἀποδεικνύεται μετὰ πιστοποιητικὸ ἢ βεβαίωση τῶν ἀρμοδίων θρησκευματικῶν ἢ Ἐκκλησιαστικῶν Ἀρχῶν, δεόντως θεωρημένα, ἐλλείψει δὲ τούτων, μετὰ ἑνορχο βεβαίωση μαρτύρων.

3. Ὁ θάνατος ἀποδεικνύεται μετὰ ληξιαρχικῆς πράξης θανάτου, προκειμένου δὲ περὶ ἀφάντου, μετὰ τὴν κηρύσσουσα τὴν ἀφάνεια ἀπόφαση τοῦ Δικαστηρίου.

4. Ἡ σύνθεση τῆς οἰκογενείας ὅπως καὶ τὸ ἀμετάβλητο τῆς προσωπικῆς καταστάσεως τοῦ ἀσφαλισμένου, ἀποδεικνύεται μετὰ πιστοποιητικὸ τοῦ Δημάρχου ἢ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος.

Ἄρθρο 14.

Χρόνος καὶ τρόπος καταβολῆς συντάξεων.

1. Ἡ σύνταξη καταβάλλεται στοὺς δικαιούχους, στὴν ἀρχὴ κάθε μηνός. Σὲ περίπτωσι θανάτου τοῦ συνταξιούχου ἢ καταβληθεῖσα ἢ ὀφειλομένη σύνταξη ὑπολογίζεται γιὰ ὁλόκληρο τὸ μῆνα, ἀνεξαρτήτως ἡμερομηνίας θανάτου.

2. Ἡ σύνταξη μπορεῖ νὰ καταβάλλεται μετὰ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου καὶ μετὰ ἐπιταγὴς μέσω τῶν ΕΛΤΑ ἢ ἀναγνωρισμένων Τραπεζικῶν Ἰδρυμάτων.

3. Οἱ δαπάνες πληρωμῆς τῶν συντάξεων βαρύνουν τὸν Κλάδο.

Ἄρθρο 15.

Ἐναρξη καὶ λήξη συνταξιοδοτικοῦ δικαιώματος.

1. Τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα ἄρχεται :

α) Ἐπὶ συντάξεως λόγῳ γήρατος ἀπὸ τὴν 1η τοῦ ἐπομένου μηνός ἐκείνου ποὺ ὑπεβλήθη ἡ αἵτηση γιὰ τὴν ἀπονομὴ τῆς συντάξεως.

β) Ἐπὶ συντάξεως λόγῳ ἀναπηρίας, ἀπὸ τὴν ἡμέρα ἐκείνη κατὰ τὴν ὁποία ἐπῆλθε ἡ ἀναπηρία.

γ) Ἐπὶ συντάξεως μελῶν οἰκογενείας ἀπὸ τὴν 1η τοῦ ἐπομένου μηνός ἐκείνου ποὺ ἐπῆλθε ὁ θάνατος.

2. Τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα λήγει :

α) Ἐπὶ συντάξεως λόγῳ γήρατος, στὸ τέλος τοῦ μηνός κατὰ τὸν ὁποῖο ἐπῆλθε ὁ θάνατος τοῦ συνταξιούχου.

β) Ἐπὶ συντάξεως λόγῳ ἀναπηρίας, ἀπὸ τῆς ἐπομένης ἡμέρας ἐκείνης κατὰ τὴν ὁποία ὁ ἀνάπηρος ἔπαυσε νὰ πληροῖ τίς προϋποθέσεις τοῦ ἀρθροῦ 7 τοῦ παρόντος.

γ) Ἐπὶ συντάξεως λόγῳ θανάτου, στὸ τέλος τοῦ μηνός κατὰ τὸν ὁποῖο συνήφθη νέος γάμος.

δ) Ἐπὶ συντάξεως τέκνων, ἐγγονῶν, προγονῶν καὶ ἀδελφῶν στὸ τέλος τοῦ μηνός κατὰ τὸν ὁποῖο συμπλήρωσαν τὰ ὑπὸ τῆς παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 19 τοῦ Ν. 997/79 ὁριζόμενα ὅρια ἡλικίας, ἢ καὶ πρὸ τῶν ὁρίων τούτων ἡλικίας, ἐφόσον :

Ι. Συνῆψαν γάμο.

II. Παρέχουν ἐξηρητημένη ἐργασία ἢ ἀσχοῦν ἐπάγγελμα καὶ ἀποκερδαίνουν ἀπὸ τὸ ἐπάγγελμα ἢ τὴν ἐργασία ἢ ἀπὸ εἰσοδήματα τὰ 35 πλάσιο τοῦ ἐκάστοτε ἰσχύοντος ἡμερομισθίου ἀνειδίκευτου ἐργάτη.

ε) Ἐπὶ συντάξεως γονέων, στὸ τέλος τοῦ μηνός κατὰ τὸν ὁποῖο ἐπῆλθε ὁ θάνατος.

Ἄρθρο 16.

Στερήσεις.

1. Στερεῖται τοῦ δικαιώματος συντάξεως λόγῳ ἀναπηρίας ὁ ἀσφαλισμένος, ὁ ὁποῖος ἐκ προθέσεως κατέστη ἀνά-

πηρος ἢ συνεπεῖα πλημμελήματος ἢ κακούργηματος παρ' αὐτοῦ διαπραχθέντος, τῆς ἐνοχῆς του ἀποδεικνυομένης μετὰ τελεσίδικη δικαστικῇ ἀπόφαση.

Ἐάν ὅμως ὑπάρχουν πρόσωπα ἐκ τῶν ἀναφερομένων στὴν παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 8 τοῦ παρόντος, αὐτὰ δικαιοῦνται τῆς συντάξεως τὴν ὁποίαν θὰ ἐδικαιοῦντο σὲ περίπτωσι θανάτου τοῦ ἀσφαλισμένου.

2. Πρόσωπα ἐκ τῶν εἰς τὴν παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 8 τοῦ παρόντος δικαιουμένων συντάξεως στεροῦνται παντὸς ἐπ' αὐτῆς δικαιώματος, ἐάν μετὰ ἀπόφαση Ποινικοῦ Δικαστηρίου ἦθελαν καταδικασθεῖ γιὰ πράξη, ἀποτελέσμα τῆς ὁποίας ὑπῆρξε ὁ θάνατος τοῦ ἀσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου.

Ἄρθρο 17.

Ἀναστολή συντάξεως.

Ἡ καταβολὴ τῆς συντάξεως ἀναστέλλεται :

α) Ἐάν καὶ ἐφόσον ὁ συνταξιούχος ἐκτίει ποινὴ στέρητικῆς ἐλευθερίας μεγαλύτερη τοῦ ἐνὸς (1) ἔτους.

Ἐφόσον ὅμως ὑπάρχουν πρόσωπα τὰ ὁποῖα σὲ περίπτωσι θανάτου τούτου θὰ ἐλάμβαναν σύνταξη, αὐτὰ δικαιοῦνται τῆς συντάξεως ἢ ὁποία θὰ καταβάλλετο σ' αὐτά, σὲ περίπτωσι θανάτου τοῦ συνταξιούχου.

β) Ἐάν καὶ ἐφόσον χρόνο ὁ συνταξιούχος λόγῳ ἀναπηρίας ἀδικιολόγητα δὲ προσέρχεται στὴν οἰκεία Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ πρὸς ἐξέτασι τῆς καταστάσεώς του.

Ἄρθρο 18.

Παραγραφή.

1. Τὸ δικαίωμα σὲ σύνταξη εἶναι ἀπαράγραπτο (ἄρθρο 31 τοῦ Ν. 1027/80).

2. Συντάξεις ποὺ δὲν εἰσπράχθηκαν ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἡμέρας, κατὰ τὴν ὁποία κατέστησαν ἀπαιτητές, παραγράφονται.

3. Οὐδέποτε χορηγεῖται, σύνταξη γιὰ χρόνο προγενέστερο τῶν 6 μηνῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας, κατὰ τὴν ὁποία ὑπεβλήθη ἡ περὶ ἀπονομῆς αὐτῆς αἵτηση.

4. Οἱ διατάξεις τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικα, ἐφαρμόζονται κατὰ τὰ λοιπὰ ἀναλόγως.

Ἄρθρο 19.

Υποχρεώσεις συνταξιούχων.

1. Κάθε συνταξιούχος ὑποχρεοῦται νὰ γνωστοποιεῖ ἀμέσως στὸ Ταμεῖο ὁποιαδήποτε μεταβολὴ ποὺ ἐπέρχεται στὴν προσωπικὴ καὶ οἰκογενειακὴ του κατάστασι συνεπεῖα γάμου, ἐνηλικιώσεως, θανάτου κ.λ.π. καὶ ἐπιφέρει ἀλλαγὴ ἢ διακοπὴ τῆς χορηγουμένης συντάξεως.

2. Ἡ μετὰ πάροδο μηνός ἀπὸ τῆς ἐπελθούσης μεταβολῆς, γενομένη γνωστοποίησι, συνεπάγεται τὴν ἐπιστροφὴ τῶν ἀχρεωσθέντως ληφθέντων πασῶν, ἐφαρμοζομένων στὴν περίπτωσι αὐτῇ καὶ τῶν διατάξεων τῆς παρ. 3 τοῦ ἀρθροῦ 21 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρο 20.

Τελικὲς διατάξεις.

1. Κατὰ τὴν ἄθροιση τοῦ συνολικοῦ συνταξίμου χρόνου κλάσμα τοῦ ἔτους κατώτερο τῶν ἐξ (6) μηνῶν παραλείπεται, ἴσο δὲ ἢ ἀνώτερο τοῦ ἐξαμήνου λογίζεται σὰν πλῆρες ἔτος :

2. Μετὰ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΤΣΑ θέλουν ρυθμισθεῖ :

α) Τὰ τῆς ἐγγραφῆς τῶν ἀσφαλισμένων στὸν Κλάδο.

β) Τὰ περὶ ἐκδόσεως, ἀντικαταστάσεως, ἀπωλείας τῶν ἀσφαλιστικῶν βιβλιαρίων κ.λ.π., ὡς καὶ κάθε ἄλλη ἀναγκαία λεπτομέρεια γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ παρόντος.

Ἄρθρο 21.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται, ὅπου δὲν ὀρίζεται ἄλλως, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑπουργόν,
ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἀπριλίου 1981

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ

(8)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 324

Περὶ ἀναδιοργανώσεως τῆς Ὑποδιευθύνσεως Ἀσφαλείας
Προαστίων Πρωτευούσης καὶ ἀνακατανομῆς τῆς ὀργανι-
κῆς δυνάμεως αὐτῆς.

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει :

1. Τὰς διατάξεις : α) τῶν ἄρθρων 2 παρ. 2, 3 παρ. 2 καὶ 255 παρ. 1 (ἐδάφ. ιθ' καὶ κ') καὶ 2 τοῦ Ν.Δ. 3365/1955 (ΦΕΚ Α' - 257/1955) «περὶ Κώδικος τῆς Ἑλληνικῆς Χωροφυλακῆς», ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 5 καὶ 6 τοῦ Ν. 295/1976 (ΦΕΚ Α' - 84/1976), «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τῶν ὀργανικῶν νόμων Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίας Τάξεως».

2. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 201/378/1μη ἀπὸ 11.12.1980 πρότα-
σιν τοῦ Ἀρχηγοῦ Χωροφυλακῆς, καὶ

3. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 109 ἀπὸ 29.1.1981 γνωμοδότησιν τοῦ
Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ
Δημοσίας Τάξεως, ἀποφασίζομεν :

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται ὁ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 22.12.1980 Πίναξ ἀναδιο-
ργανώσεως τῆς Ὑποδιευθύνσεως Ἀσφαλείας Προαστίων
Πρωτευούσης καὶ ἀνακατανομῆς τῆς ὀργανικῆς δυνάμεως

αὐτῆς, τροποποιουμένου ἀναλόγως τοῦ Πίνακος Κατανομῆς
Ὀργανικῆς Δυνάμεως Χωροφυλακῆς, κυρωθέντος διὰ τοῦ
ὑπ' ἀριθ. 335/2.5.1974 Π.Δ. (ΦΕΚ Α' - 130/1974), ὡς
οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 699/1977 Π.Δ. (ΦΕΚ
Α' - 226/1977).

Εἰς τὸν Ὑπουργὸν Δημοσίας Τάξεως ἀνατίθεμεν τὴν δι-
μοσίευσιν τοῦ παρόντος Προεδρικοῦ Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἀπριλίου 1981

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΕΩΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

(9)

Περὶ ἀνακοινώσεως θέσεως ἐν ἰσχύϊ τῆς Συμφωνίας περὶ
ἀποφυγῆς τῆς διπλῆς φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος ἐκ
διεθνῶν ἀεροπορικῶν μεταφορῶν Ἑλλάδος — Αὐστραλίας
ὑπογραφείσης ἐν Καμπέρρα τῇ 5.5.77.

Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν ἀνακοινεῖ ὅτι ἡ εἰς Καμπέρ-
ραν ὑπογραφείσα τὴν 5ην Μαΐου 1977 Συμφωνία μεταξὺ τῶν
Κυβερνήσεων τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Αὐστρα-
λίας περὶ ἀποφυγῆς τῆς διπλῆς φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος
ἐκ διεθνῶν ἀεροπορικῶν μεταφορῶν, κυρωθεῖσα διὰ τοῦ ὑπ'
ἀριθ. 1101/1980 Νόμου, δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ.
296 Φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τεύχος Α'
τῆς 29ης Δεκεμβρίου 1980, θὰ τεθῇ σὲ ἰσχύ. συμφώνως
πρὸς τὴν παράγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 4 αὐτῆς, τὴν 7ην Ἀπρι-
λίου 1981.

Ἀθήναι, 6 Ἀπριλίου 1981

Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ
Ὁ Πρὸςτάρχμενος τῆς Εἰθ. Νομ. Ὑπηρεσίας
Κ. Π. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ